

FORUM KRITIKA

PANTAYONG PANANAW: VIEWS FROM THE OUTSIDE

Ramon Guillermo

University of the Philippines (Diliman)

bomen.guillermo@gmail.com

Myfel Joseph Paluga

University of the Philippines (Mindanao)

myfeljoseph@yahoo.com

Aaron Rom O. Moralina

Ateneo de Manila University, Philippines

amoralina@ateneo.edu

Jose Rhommel B. Hernandez

De La Salle University, Philippines

jorbhern@hotmail.com

About the forum

Through the past several decades of controversies on *Pantayong Pananaw* (from us-for us perspective, PP) between its defenders and detractors, PP has been variously referred to as a theory and/or method on the study of history, a new kind of historiographic perspective, a civilizational discourse, an approach in the interpretation of nationhood, a school of thought in the study of the history nationalism, and many more.

Four panelists from top Philippine universities discuss their views on PP, evaluating past issues, assessing its contribution to scholarship in the social sciences, rehearsing continuing debates in historiography, and perhaps paving the way to a new direction in this controversial “movement.”

The forum was held at the Ateneo de Manila University as part of the *Kritika Kultura Lecture Series* on July 17, 2009 with Mr. David O. Lozada III (Assistant Professor of the Department of History, Ateneo de Manila University) serving as moderator. The essays read at this forum are published in this issue of *Kritika Kultura*.

PANTAYONG PANANAW

Sa mga nakalipas na dekada ng kontrobersiya sa pagitan ng mga tagasulong at kritiko nito, ang Pantayong Pananaw ay tinutukoy bilang teorya at proseso ng pag-aaral ng kasaysayan, isang bagong perspektibo sa historiografiya, isang diskursong panlipunan na tumatalakay sa bansa at sa pagiging makabayan, at marami pang iba.

Ang Pantayong Pananaw ay nagsmula sa mga salitang "tayo" at "pananaw." Ang salitang "tayo" sa wikang Filipino ay kolektibo at inklusibong panghalip panao na tumutukoy sa parehong nagsasalita at kinakausap, samantalang ang "pananaw" ay perspektibo o paraan ng pagtingin. Para sa Pantayong Pananaw, ang kasaysayan ay "salaysay ukol sa nakaraan o nakalipas na may saysay para sa isang grupo ng tao at iniuulat sa pamamagitan ng sariling wika."

Para sa Pantayong Pananaw, ang sariling wikang Filipino at iba pang katutubong wika ang dapat gamitin sa pagsulat ng kasaysayan sapagkat ang sariling wika ang siya lamang tutugma sa karanasan Filipino. Nais rin ng Pantayong Pananaw na saliksikin ang mga dokumento, sulatin, at datos na nanggaling maging sa mga hindi kumbensyonal na pamamaraan at kaalaman tulad ng mga awit, laro, at iba pang mga tradisyunal na gawain at pamumuhay.

Apat na tagapagsalita sa panayam na ito mula sa iba't ibang unibersidad sa Pilipinas ang tumalakay sa mga kontribusyon, mga debate at pagbabago, at mga bagong tunguhin ng Pantayong Pananaw.